

ЗАВРШНА РЕЧ ПРЕДСЕДНИКА СРПСКОГ ВИЛБАЛ САВЕЗА

Двоумио сам се, слободно би се могло написати да сам се и троумио како дати завршну реч а не бити опширан, па сам схватио да је после десет година потребније бити опширан, него изгубити још десет година. Моје недоумице развејао је један давни чланак, објављен у „Дојче Веле“ 13.12.2010. у коме се открива тајна како успети у настојању да се нешто призна као спорт, који цитирам :

Шта су спортске дисциплине, а шта не ?

Фудбал – да, то је спорт. Исто тако кошарка или бициклизам. Али зашто то није покер? О томе шта је спортска дисциплина, у Немачкој одлучује Олимпијски спортски савез. Нови члан је: пикадо.

Штефан Мишке потрошио је читаву вечност да се његов омиљени спорт заиста прогласи за спорт. Морао је да испуни брдо формулара, да мења статуте бројних клубова, испуни услове прописане низом уредби, одредби и упутстава. Али на крају је ипак успео: пикадо, та некада омиљена забава на дечијим рођенданима, прихваћен је у породицу признатих спортских дисциплина у Немачкој. Након 20 година !

У Немачкој се као спортска дисциплина признају само спортови прихваћени од стране Немачког олимпијског спортског савеза (ДОСБ). Учланити се у тај савез циљ је сваког спортског удружења – то значи бити у друштву 91.000 спортских удружења са око 27,5 милиона чланова. Разлози за чланство међутим нису само у жељи за дружењем – онај ко је члан ДОСБ има приступ различитим државним фондовима за унапређење спорта, лакше се представља јавности, медијима, спонзорима. Ради се дакле у првом реду о новцу, пуно новца.

Ко одлучује? И на основу чега?

Ко је спортиста и шта је спорт - то одлучује сам Савез. Пикадо може, али Покер не може. Шах је већ одавно признат као спорт, али професионални бокс није. А електронски спортови се засада уопште не узимају у разматрање. Али зашто? На основу којих критеријума се то одлучује?

Један од критеријума Олимпијског спортског савеза јесте „специфична моторичка активност карактеристична за неки спорт“. То у случају различитих мисаоних игара није случај исто као ни код дресуре животиња. А то искључује и савладавање проблема и препрека без

стварног моторичког кретања људи. Зато покер нема шансе - премало физичких активности, исто као и електронске игрице – ту је превише технике.

А „Ултимате Fighting“ и професионални бокс испадају из конкуренције јер ДОСБ прописује и „поштовање етичких вредности попут фер плеја и једнаких шанси“.

А бицикл с једним точком?

Ко све те препреке успе да савлада наилази на још једну – квантитативну: члан ДОСБ могу да постану само удружења која имају најмање 10.000 чланова организованих у најмање осам покрајинских савеза.

То су формални критеријуми. Али постоје и сасвим други интереси. С обзиром на то да након пријема новог спортског савеза у ДОСБ, колач државног и спонзорског новца мора да буде распоређиван на више делова, стари чланови немају нарочити интерес да нови буду примљени. Већ десет година није прихваћен ни један нови савез, жале се критичари. Баш овог пролећа одбијен је пријем возача бицикала с једним точком (уницикли). Њима је препоручено да се прикључе неком већ постојећем удружењу, рецимо бициклическом или гимнастичарском.

Али пикадо је успео. За возаче уницикала врло необична одлука. Али за Штефана Мишкеа све је јасно: да је пикадо спорт, он сада има доказ, црно на бело. И са службеним печатом ДОСБ. Тајну успјеха Мишке сада радо открива колегама: „Само треба бити упоран. Ми већ 20 година имамо истог службеника при ДОСБ који се бави питањем нашег признања. Сада је вероватно и он срећан да је читава прича окончана.“

Autor: Die Zeit/Z. Arbutina

Подвучени делови у овом давно објављеном чланку осликавају сличну ситуацију у којој се већ 12 година налази Вилбал.

Да ли нас то теши? Одговор је, наравно да не. Само нам указује на ускогрудост спортиста у Немачкој - како оних активних тако и оних на функцијама – јер је и нама поручено да се учланимо у неки савез који се бави рекреацијом, иако је Вилбал чист такмичарски спорт.

Дакле, једноставно је, треба бити упоран. Треба победити.

Баш као у сваком спорту. . . .Треба победити !

Али кога победити?

Српски Вилбал Савез нема спортске супарнике у Министарству спорта нити у Спортском савезу Србије, јер ми на њих гледамо као на партнере који треба да нас подрже и на понос целе нације, скупа са нама, на сваком месту, промовишу национални спорт Вилбал.

Вилбал је евидентно национални спорт, јер је настао на територији једне – српске нације – и Вилбал ће једног дана бити олимпијски спорт, само је питање ко ће од свих актера у последњих 10 година око Вилбала, бити жив да то дочека?

Државе које граде љубав својих становника према националним симболима, према националној култури, образовању и васпитању деце и омладине, много придају важност спорту и спорском уздизању. Србија има тај национални набој када су у питању спортска такмичења, и сви знамо да нам „доста добро иде“.

А можда може још боље.

Аутори новог спорта Вилбал и Српски Вилбал Савез, искрено су, неспретно и неуко крочили у Закон о спорту и спортске прописе, сударајући се (случајно или намерно) са много тога неспортског. Наивно верујући да ће Србија поносно прихватити овај изузетан спорт и искористити све позитивне потенцијале које Вилбал пружа у спортском, економском и маркетиншком смислу.

Данас настојимо да један тимски и такмичарски спорт, који у себи носи све лепо што спорт пружа публици, а који није било могуће другачије регистровати осим као област спорта рекреација, буде препознат као спорт !

Па ако успемо, следећи корак је да постане српски Олимпијски спорт.

И то је оно због чега вилбалери и ми из Српског Вилбал Савеза лагано губимо дах. Протеклих десет година је период у којем се могло догодити признање Вилбала, у коме се могла успоставити сарадња са српским Олимпијским комитетом и заједнички радити на томе да Вилбал што пре постане и олимпијски спорт.

Вест од пре пар месеци, тачније објављена у понедељак 16.10.2023. доноси, под насловом

Нове дисциплине на ОИ у Лос Анђелесу - бејзбол, лакрос, сквош, флег фудбал и крикет

Међународни олимпијски комитет (МОК) одлучио је да пет нових спортова и то крикет, флег фудбал, лакрос, сквош и бејзбол/софтбол укључи у програм Олимпијских игара, које ће бити одржане 2028. године у Лос Анђелесу.

Правила МОК-а омогућују сваком граду домаћину да предложи увођење нових спортова.

Организатори ОИ 2028. су предложили пет нових спортова, а МОК је на данашњој седници у Мумбају прихватили пет нових спортова.

Крикет је био у програму Олимпијских игара 1900. године у Паризу. Предлог организатора Игара у Лос Анђелесу је да на турниру у крикету "Твенти20" буде по шест тимова у женској и мушкој конкуренцији.

Флег фудбал је бесконтактна врста америчког фудбала у којем тимови играју пет на пет и уместо обарања игра престаје кад се играчи скине заставица уметнута око паса, а до сада није био на ОИ, као и сквош.

Бејзбол је последњи пут био на ОИ у Токију 2021, а овај спорт није био у програму ОИ 2012. и 2016, а неће га бити ни на Играма у Паризу 2024.

Софтбол је женска варијанта бејзбола, а овај спорт је био на последњих пет Игара. Међутим, софтбола неће бити на ОИ у Паризу наредне године.

Лакрос је два пута био на Играма, 1904. и 1908. године.

Дакле, једноставно је, треба бити упоран. Треба победити.

Па једног дана побеђивати у Вилбалу на Олимпијадама !
. . . или чекати да Србија добије домаћинство ОИ па да као домаћин предложи Вилбал?

Поштовани господине Министре, Србија се у својој историји није срела са овако лепом спортском причом !

Наружићу ту причу подацима о новцу.

Прорачуни које смо направили, јасно показују да у наредних 5 година, за несметано одигравање утакмица Прве Вилбал лиге Србије (са почетних 10 вилбал клубова а за пет година би Вилбал лига бројала 16 клубова) укупно треба 850.000 евра.

То је у просеку 170.000 евра годишње !

А то је у просеку 14.166 евра месечно !

Мада и није толико ружна прича (иако се ради о новцу) када сви знамо колики је новац проћердан на „назови спортске“ вредности које баш и немају тако сјејне спортске резултате.

Поштовани господине Министре, иако је било познато да Вилбал постоји и упркос чињеници да смо се трудили да допремо до челних људи у Министарству спорта, . . нас нико није ни поменуо као могућност у новој Стратегији спорта до 2030.године . . . што само по себи имплицира да немамо баш јасно дефинисане дужности националног спортског савеза који би требало да буде и инвентиван.

Или имамо јасно дефинисане дужности али. . . . их нико не спроводи !

Поред аутора Вилбал спорта, Предрага Јовића и Владана Вучковића, ја сам трећи човек на целом свету који има сва знања о Вилбал спорту и то ми реално даје за право да напишем да сам стручњак за овај спорт.

Иако себе никако не могу сврстати уз цењене стручњак који су дали своја мишљења.

Као стручњак за Вилбал, на самом крају, дозвољавам себи да дам своје мишљење о разлозима зашто нека документа нисмо могли приложити. И да дам своје мишљење зашто Вилбал спорт треба признати.

Србија се до 2016. сретала са доста марифетлука у сфери спорта и регистрација разних савеза.

Али Србија се није срела са оваквом ситуацијом – да има национални спорт који је настао на њеној територији.

То искуство са неспортским махинацијама у намери да их спречи је Србија уградила у Закон о спорту - који је добар за спречавање лошега - али је исто тако лош за прихват просперитетног, поштеног и новог, па још домаћег !

Надлежне српске спортске институције су увиле у обланду бесконачног докментовања поступак признавања.

Вилбал спорт као спорт би „часком“ био признат у Србији да је члан СПОРТАЦЦОРД-а и да је приложена потврда да смо чланови тог савеза. Али да би СВС постао члан, односно да би Вилбал био признат као спорт од те институције, потребно је имати на три континента регистровано по десет националних вилбалских савеза. . . .!?!

А ствар је веома једноставна.

По мом стручном мишљењу примарно би било Вилбал посматрати из угла да ли има све елементе спорта (тактику, технику, динамику, прописе, такмичарску форму, . . . итд, па тек потом вагати да ли испуњава све остале услове које се налазе у Закону о спорту, јер нико не може да оспори да је Вилбал спорт у изворном смислу дефиниције спорта !